Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 6. marts 2026 om genoptagelse af klagesag

Sagsnummer 2025-289131

vedrørende

Virksomhed 1 , CVR-nummer [redacted]

---

1. Indledning

Overerstatnings- og taksationskommissionen traf den 19. juni 2025 afgørelse i anledning af en klage fra Virksomhed 1 , CVR-nummer [redacted] (herefter virksomheden) over Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 27. august 2024 vedrørende afslag på ansøgning om kompensation til følgeerhverv som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink.

Ved afgørelsen tiltrådte Overerstatnings- og taksationskommissionen, at virksomheden ikke var et følgeerhverv omfattet af § 2, stk. 1, nr. 2, litra d, i dagældende bekendtgørelse nr. 2463 af 11. december 2021 om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink, jf. nugældende bekendtgørelse nr. 1226 af 10. oktober 2025 (herefter nedlukningsbekendtgørelsen), og stadfæstede dermed Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse.

Nedlukningsbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 2, litra d, er sålydende:

> *"Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, der har været i drift frem til den 4. november 2020, og hvor mindst halvdelen af omsætningen, indtjening før renter, afskrivninger og skat (EBITDA) eller varelageret i perioden 2017-2019 eller hertil svarende forskudte regnskabsår hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark."*

Denne afgørelse vedrører spørgsmålet, om betingelserne for genoptagelse på ulovbestemt grundlag er opfyldt.

Overerstatnings- og taksationskommissionen tager således ikke stilling til klagesagens materielle indhold.

2. Afgørelse

Overerstatnings- og taksationskommissionen imødekommer ikke anmodningen om at genoptage behandlingen af klagesagen.

Overerstatnings- og taksationskommissionens begrundelse fremgår af afsnit 4.

Afgørelsen er truffet af formanden for Overerstatnings- og taksationskommissionen alene, jf. § 4, stk. 9, i bekendtgørelse nr. 1214 af 10. oktober 2025 om erstatning- og taksationskommissioner, overerstatnings- og taksationskommissioner og øvrige kompetente myndigheder til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv (herefter erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen).

3. Sagens oplysninger

3.1. Anmodning om genoptagelse

Virksomheden har den 18. december 2025 anmodet Overerstatnings- og taksationskommissionen om at genoptage behandlingen af klagesagen som afgjort den 19. juni 2025 af Overerstatnings- og taksationskommissionen under henvisning til, at virksomheden finder, at afgørelsen er åbenbart forkert.

Til støtte for anmodningen har virksomheden vedlagt en kommentar af 16. december 2025 til afgørelsen udarbejdet af professor P 1 , leder af Institut for Regnskab på Copenhagen Business School (herefter CBS), der finder, at virksomheden har opgjort sin EBITDA korrekt.

Af genoptagelsesanmodningen fremgår nærmere:

> *" [...]*
>
> ***1. Sagkyndig vurdering***
> *Som det fremgår af vedlagte notat, finder* P 1 *, at* Virksomhed 1 *har opgjort sin EBITDA korrekt og at Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse er forkert.*
>
> ***2. Anmodning om genoptagelse***
> Virksomhed 1 *skal på baggrund af vedhæftede vurdering anmode Overerstatnings- og taksationskommissionen om at genoptage afgørelsen af 19. juni 2025.*
>
> Virksomhed 1 *finder, at der er adgang til at genoptage afgørelsen på ulovbestemt grundlag.*
>
> *Det antages i almindelighed, at der er adgang til genoptagelse og ny realitetsbehandling på ulovbestemt grundlag bl.a. i følgende tilfælde:*
>
> > *"[...], hvor der i forbindelse med genoptagelsesanmodningen fremkommer nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med myndighedens oprindelige stillingtagen til sagen."[1] (Understreget her).*

[1] Fenger, Niels, "Forvaltningsret", 1. udgave, 1. oplag, 2018, Jurist- og Økonomforbundets Forslag, s. 1073.

Herudover anfører Overerstatnings- og taksationskommissionen i afgørelse af 22. september 2025 (sagsnr.2025-259302) om genoptagelse følgende:

> *"En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Desuden kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag."*

Professor P 1 *har gennemgået sagen, herunder afgørelserne og de anvendte metoder til opgørelse af EBITDA.* P 1 *konstaterer i vurderingen, at den af* Virksomhed 1 *anvendte metode i forbindelse med opgørelsen af minkvirksomhedens EBITDA rettet mod minkproduktion i 2017-2019 er korrekt.*

Virksomhed 1 *kan ikke vurdere, om fejlen skyldes en forkert anvendelse af retsgrundlaget eller er resultatet af en sagsbehandlingsfejl, men vedhæftede notat er under alle omstændigheder en ny og væsentlig faktisk oplysning.*

På baggrund af ovenstående anmoder vi derfor Overerstatnings- og taksationskommissionen om at genoptage Virksomhed 1 *s afgørelse af 19. juni 2025."*

Af kommentaren af 16. december 2025 fra P 1 fremgår bl.a.:

" [...]

Virksomhed 1 *-CVR-nr.* [redacted] *har den 18 januar 2023 udarbejdet "Notat vedr. opgørelse af EBITDA rettet mod minkproduktion i Danmark for årene 2017,2018 og 2019". Ifølge PARTNER-REVISION er: "Notatets primære formål er at konkludere på, om mindst halvdelen af EBITDA for 2017, 2018 og 2019 hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark, dvs. falde bort , hvis der ikke havde været minkproduktion i Danmark i disse år"*

Undertegnede har foretaget en gennemgang af den fremgangsmåde som PARTTNER-REVSION har anvendt for de enkelte poster i opgørelsen. Det er alene denne, jeg vil kommentere i det følgende, da jeg ikke har indsigt i de konkrete bogholderi- og regnskabsdata og derfor ikke kan vurdere de konkrete økonomiske opgørelsers nøjagtighed.

Virksomheden har ikke et registreringssystem, der automatisk kan opgøre lønsomhed på kunder. Da man ved, at dækningsgraden er forskellig for forskellige varegrupper har man i første omgang taget udgangspunkt i en brancebenchmark for salg af minkartikler, der i gennemsnit har en dækningsgrad på 22,7%. Virksomheden har efterfølgende opgjort dækningsgraden for årene 2017, 2018 og 2019 til henholdsvis 23,02%, 24,98% og 21,17% for salg af minkartikler til et repræsentativt udsnit af kunderne, svarende til et gennemsnit på 23,2% for årene 2017-19.
Lønsomheden for minkaktiviteten, der i øvrigt er lavere end den øvrige omsætning (34,8%) virker umiddelbart som en relevant proxy for lønsomheden i minksegmentet.

Der er to medarbejdere (sælgere), der specifikt arbejder med minkaktiviteten. Omkostningerne til sælger 1 og 2 spores til forretningsområdet ud fra et opgjort ressourcetræk på henholdsvis 90% og 60% i hvert af de 3 år. Der argumenteres for, at ansættelsesforholdet for begge sælgere er af en sådan karakter, at de kan reduceres i tid i takt med at aktiviteten

falder. Det betyder, som der også argumenteres for i notatet, at omkostningen bliver variabel og reversibel med aktiviteten.
Opgørelsen følger i begge tilfælde vejedningens [oplysningsskema vedrørende følgeerhverv] punkt a.

For de øvrige personaleomkostninger så er argumentet, at det ikke ville være muligt at reducere disse i perioden 2017-19, hvis minkaktiviteten bortfaldt. Argumentet om at alene medtage de omkostninger, der falder bort er ifølge driftsøkonomisk teori helt korrekt, når der er tale om nedlukning af et forretningsområde. At foretage en fordeling i henhold til veledningens punkt b) vil for det første i de fleste tilfælde blive arbitrær. Og for det andet udtrykker det på ingen måde det tab, man lider som en konsekvens af at forretningsområdet nedlukkes.

Bildrift omfatter 3 biler. For bil 1 og 2 opgøres omkostningerne proportionalt med sælgerlønnen, henholdsvis 90% og 60%, da de fortrinsvis benyttes af disse. I begge tilfælde er en tilnærmelsesvis proportional sammenhæng mellem sælgers ressourceforbrug og brug af bilen en rimelig antagelse. Bil 3 har ifølge opgørelsen i meget lille omfang været benyttet til minkaktiviteten og er derfor kun fordelt med 10%. Men det er uklart af hvem og til hvad bil 3 benyttes.

Markedsføringsaktiviteterne er sporet med en høj grad af troværdighed til forretningsområdet, da den er rettettet mod henholdsvis deltagelse i Landskind MCH og annoncering i minkblad. Denne følger derved punkt a) i vejledningen.

Lokaleomkostninger omfatter husleje, forbrug til el, vand, varme og vedligeholdelse. Disse er er alene henført til "anden driftsaktivitet". Det følger ifølge argumentationen af, at omkostningerne til lejemålet ikke falder væk, fordi minkaktiviteten falder væk. Således vil husleje, vand, varme med mere forblive uændret, da kapaciteten og ressourceforbruget ikke kan tilpasses nedad selvom minkaktiviteten falder bort. At fordele omkostningerne i henhold til de principper som er angivet i vejledningens punkt b), er ikke relevant, da omkostningerne ikke bortfalder ved nedgang i minkaktiviteten.

Hvad angår administrationsomkostninger, så har PARTTNER -REVSION gennemgået besparelsespotentialer, såfremt man ikke mere har aktivitet rettet mod minkforretning. Her konkluderer de, at der ikke er væsentlige særskilte omkostninger knyttet til denne aktivitet ud over lidt telefon og kontorhold.

Der er ikke konstateret tab på debitorer i perioden 2017-19

Afsluttende bemærkninger.
Erstatnings- og taksationstkommisionen anlægger en anden fremgangsmåde til opgørelse af tab i forbindelse med opgørelsen af EBITDA end virksomhederne og deres revisorer. Takstkommisionen anvender en driftsøkonomisk forbrugsdefinition, hvor flest mulige omkostninger skal spores til et segment for at måle dets lønsomhed. Dette gælder også selvom det bliver arbitrært jævnfør vejledningens punkt b. Anvender man denne fremgangsmåde er konsekvensen, at resultatet i meget høj grad afhænger af, hvor godt de anvendte fordelingsnøgler udtrykker ressourcetrækket og dermed omkostningsforbruget.

Men denne sag handler om noget helt andet, nemlig hvilket tab eller gevinst en virksomhed får, hvis et forretningsområde nedlægges. Her må man kigge på mistede indtægter minus sparede omkostninger. Det er denne fremgangsmåde god driftøkonomisk teori, herunder førende lærerbøger indenfor"Management Accounting", anbefaler at man anvender. Det er

denne fremgangsmåde som virksomhederne og deres revisorer har anvendt i deres opgørelser."

3.2. Styrelsen for Fødevarer, Landbrug og Fiskeris bemærkninger

Styrelsen for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (tidligere Fødevarestyrelsen) har i anledning af genoptagelsesanmodningen udtalt følgende den 30. december 2025:

> *"Det er Fødevarestyrelsens opfattelse, at den vurdering, som virksomheden har indhentet fra Professor* P 1 *om generel praksis for opgørelse af EBITDA , ikke udgør en ny faktisk oplysning, der kan danne grundlag for forvaltningsretlig genoptagelse af sagen. Det er endvidere Fødevarestyrëlsens opfattelse, at der heller ikke er begået sagsbehandlingsfejl eller sket en forkert regelanvendelse i sagen, som kan begrunde forvaltningsretlig genoptagelse. Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse omhandler således specifikt opgørelse af EBITDA i relation til nedlukningsbekendtgørelsen og er efter Fødevarestyrelsens opfattelse i overensstemmelse med den af Fødevareministeriet udstedte nedlukningsbekendtgørelse og oplysningsskema medtilhørende revisorinstruks godkendt af Fødevareministeriet."*

Udtalelsen har ikke ført til bemærkninger fra virksomheden.

4. Overerstatnings- og taksationskommissionens vurdering

Det følger af de ulovbestemte regler om genoptagelse, at en myndighed har pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der efter afgørelsen er truffet, er fremkommet nye, faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen havde fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den tidligere behandling af sagen. En myndighed kan også have pligt til at genoptage behandlingen af en sag, hvis der ved den tidligere sagsbehandling er begået væsentlige fejl. Endelig kan væsentlige nye retlige forhold betyde, at der er en forpligtelse til at genoptage behandlingen af en sag. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis domstolene i en tilsvarende sag har underkendt myndighedens fortolkning eller praksis, eller der er sket væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, som forelå på tidspunktet for den tidligere afgørelse.

Virksomhedens anmodning af 18. december 2025 om genoptagelse hviler på den indhentede kommentar fra P 1 af 16. december 2025 til Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 19. juni 2025. Kommentaren er således ikke indgået i kommissionens beslutningsgrundlag, da den i juni 2025 traf afgørelse i klagesagen, og kommissionen finder, at der med kommentaren ikke er tilvejebragt nye, faktiske oplysninger, der eventuelt kunne danne grundlag for at genoptage klagesagen.

Da der ikke er påberåbt nye retlige forhold som begrundelse for genoptagelse af sagen, er spørgsmålet herefter, om Overerstatnings- og taksationskommissionen har begået fejl, da den behandlede virksomhedens klage over Erstatnings- og taksationskommissionens afgørelse af 27. august 2024.

I den sammenhæng er det kommissionens opfattelse, at den omstændighed, at virksomheden i december 2025 har tilvejebragt en sagkyndig kommentar til afgørelsen, der når til et resultat vedrørende opgørelsen af EBITDA i den konkrete sag, som viser sig at være forskelligt fra det

til dels bevismæssige resultat, en fuldtallig Overerstatnings- og taksationskommission efter forudgående sagsbehandling og votering i enighed nåede frem til, ikke er udtryk for en sagsbehandlingsfejl.
Overerstatnings- og taksationskommissionen imødekommer herefter ikke anmodningen om genoptagelse af kommissionens afgørelse af 19. juni 2025.

5. Domstoleprøvelse

Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 26, stk. 4, 2. pkt. Afgørelsen kan dog indbringes for domstolene, jf. erstatnings- og taksationsbekendtgørelsens § 35. Fristen for at anlægge retssag er 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt.

På vegne af Overerstatnings- og taksationskommissionen

Søren Rune Schrøder
Formand

6. Retsgrundlag

Bekendtgørelse nr. 1226 af 10. oktober 2025 om fuldstændig erstatning og kompensation til minkvirksomheder og fuldstændig kompensation til følgeerhverv til minkvirksomheder som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink (nedlukningsbekendtgørelsen).

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

2) Følgeerhverv:

   d) Enhver virksomhed ejet af en fysisk eller juridisk person, der har været i drift frem til den 4. november 2020, og hvor mindst halvdelen af omsætningen, indtjening før renter, afskrivninger og skat (EBITDA) eller varelageret i perioden 2017-2019 eller hertil svarende forskudte regnskabsår hidrørte fra virksomhed rettet mod minkproduktion i Danmark.

Bekendtgørelse nr. 1214 af 10. oktober 2025 om erstatning- og taksationskommissioner, overerstatnings- og taksationskommissioner og øvrige kompetente myndigheder til behandling af sager om erstatning og kompensation til minkvirksomheder og visse følgeerhverv (erstatnings- og taksationsbekendtgørelsen).

§ 4. [...]
Stk. 9. Formanden for en overerstatnings- og taksationskommission kan uden medvirken af kommissionens øvrige medlemmer træffe afgørelse om processuelle spørgsmål og afgørelser om aktindsigt.

§ 26. Besigtigelsesenhedens afgørelser efter § 16 og Fødevarestyrelsens afgørelser efter §§ 18 og 19 kan indbringes for overerstatnings- og taksationskommissionerne af parterne. Afgørelserne skal indbringes særskilt og kan ikke prøves i forbindelse med indbringelsen af afgørelser efter henholdsvis § 17 og § 21.

Stk. 4. Besigtigelsesenhedens, erstatnings- og taksationskommissionernes og Fødevarestyrelsens afgørelser efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed end overerstatnings- og taksationskommissionerne, jf. stk. 1-3. Overerstatnings- og taksationskommissionernes afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 35. Overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse kan af parterne indbringes for domstolene som et søgsmål mellem disse. Påstande i et søgsmål om, at overerstatnings- og taksationskommissionens afgørelse er ugyldig som følge af sagsbehandlingsfejl eller lignende, kan af hver af parterne indbringes for domstolene og skal rettes mod overerstatnings- og taksationskommissionen.